

Novák Valentin

Maj Om Ce mester továbbképzésre megy, de magával hívja Su Shi mestert is, végül hármásban, Pro Li taoista sporthorgással érnek a partra, mert hármásban hallgatni jobb, mintha egyedül motyog az ember a saját orra elé, vagy kettesben örül annak, hogy jobb ketten hallgatni, mint egyedül motyogni az orrunk elé

Maj Om Ce mester elhatározta, továbbképzzi magát a folyónál. Ám előtte felkereste Su Shi mestert, s kérte, tartson vele, mondván két hallgatásban több az igazság, mint egyetlen orrunk elé motyogásban. Oda útkon találkoztak Pro Li taoista sporthorgással is, és elhatározták, hogy hárman képzik tovább magukat, mert három hallgatásban több az igazság, mint két hallgatásban, mely arról szól, hogy jobb ketten hallgatni, mint egyedül motyogni az orrunk alá.

Maj Om Ce mester, Su Shi mester és Pro Li taoista sporthorgász tehát leültek a folyóparton, hogy továbbképződjenek. Már napok óta nézték a víz tükrét, mikor melléjük szegődött egy medve. Gyanakvóan méregette a medve a két mestert és a sporthorgászt, nem különben gyanakvón méregette a két mester és a sporthorgász a medvét. Végül a medve, állat lévén, elunta a továbbképzést, és hazament. Nem tudta, hogy négy hallgatásban... Kisvártatva Maj Om Ce mester, Su Shi mester és Pro Li taoista sporthorgász is szede-lődzkődni kezdett.

Arcukon tagadhatatlan elégedettség...

Pro Li taoista sporthorgász és a vízfodrozó

Egyszer Pro Li taoista sporthorgász ráripakodott a folyóban láthatóan nem a kényszerűség keserűségével, hanem nagy élvezettel úszkáló férfira:

– Mit képzelsz magad, hogy felborzolja az idegeimet?!

Maj Om Ce mester eltűnt

Sokan keresték azokban a napokban Maj Om Ce mestert, mikor eltűnt. Hirtelen hiányozni kezdett... Hiánya érdeklődést keltett... Ezért Maj Om Ce mester döntött: ha nyugalmat akar, azonnal meg kell jelennie...

Maj Om Ce mester ketrec-léte

Maj Om Ce mester ketrecbe záratta magát, megtudja, miféle érzések hatják át a fogoly állapotokat. 13 napig bírta a rácsok lenyomatát a lényegén, majd kinyitotta a ketrec ajtaját. De nem mozdult... Még tizenhét napig ült így, nyitott ketrecajtóval, aztán arra kérte Pro Li taoista sporthágaszt, zárja vissza, mert most már mindegy, nyitva avagy csukva van-e a ketrecajtó. Maj Om Ce mester csak akkor fejezte be a ketreclétet, mikor a száznegyvenharmadik napon beszólt hozzá egy nyugatias vonású újságíró (keleten az effajta teteknek nincs hírértéke, még mínuszos se), akit válaszra sem méltatva faképnél hagyott, miután sértődötten bevágta a bambuszketrec ajtaját.

Maj Om Ce mester kiült Pro Li taoista sporthágász barátjával a rég nem látott folyópartra. Hosszas hallgatás után mormolni kezdett, inkább csak magának:

– Folyó... Bambuszerdő... Ketrec... A létezés belül dől el... Sodródni, lépdelni vagy ülni... Létezésünk nem látható... Változatlanak maradni – ez a művészet, ez maga az önmagáért való létezés, Pro Li barátom....

De ekkor Pro Li taoista sporthágász már nem volt ott...

Maj Om Ce mester egy japánkertben

Maj Om Ce mester egy időben mindent felgereblyézett maga után. Ezért a legnagyobb ínség idején, mikor a mester tisztelőinek arra se futotta, hogy saját szájukat betömjék étekkel, nemhogy Maj Om Ce mester zömmel folyóparti ücsörgését honorálják, kénytelenségből elszegődött egy kitaj zen-buddhista kolostor japánkertjébe kötenger gereblyezőnek. Két edényke rizsfizetségért. (Pro Li taoista sporthágász hiába is kérlete, ne alacsonyodjon le idáig, inkább haljanak éhen kettesben...)

Maj Om Ce mestert csak akkor rúgták ki e fölöttébb bizalmi állásából, mikor egy reggel a daruszigetecske törpefenyője mellett horkolva, mit sem törődve a szellemek tiszteletével, tagjait a világ öt égtája felé ki-be facsarva találták a szerzetesek...